

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת פנחס כג תמוז שנת תשפ"א לפ"ק שנה 1, גליון 20 (20)

יִצְחָא לְאֹרֵי עַל יְדֵי אֲנֻסוֹת הַיָּסֵד הַקְּדוֹשׁ הַרְסֵלֵה

תם דוקא.

וְקָרָא הַמֶּלֶךְ לְחָכְם אֶחָד וְלֹאֲוֹתוֹ תָּתֵם הַנְּ"ל וְשִׁלְחָם לְהַשְׁנִי בְּנֵי הַנְּ"ל, וְנָתַן בָּיָדָם אַגְרוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד. גַּם נָתַן בְּיָדָם אַגְרֹת לְהַגְאָבִירֵינִי שֶׁל הַגְּאָבִירֵינִי, שְׂאֵלוֹ הַשְּׁתֵי בְּנֵי הַסַּחֲתָה מִמְשֻׁלָּתוֹ, וְצִוָּה בְּהַאגְרֹת, שֶׁהַגְּאָבִירֵינִי יִשְׁלַח לָהֶם אַגְרוֹת מִשְׁמֹנוֹ לְהַחֲכֵם וְהַתָּם כִּדְרֵי שְׂאֵל וְתַפְחָדוֹ, וְיִכְתֹּב לָהֶם, שְׂאֵין הַדְּבָר נְחוּזִין, וְאֵין הַמֶּלֶךְ גּוֹזֵר דְּוִקָא שְׂיִבֹאוּ רַק הַדְּבָר תִּלְוִי בְּרִצּוֹנָם: אִם הֵם רוֹצִים לְיִבֹאוּ, רַק שֶׁהַמֶּלֶךְ חָפִין לְרֹאוֹתָם.

וְנִסְעוּ אֵלָיו הַשְּׁלוּחִים, הַחֲכָם וְהַתָּם, וּבָאוּ הַגְּאָבִירֵינִי וְנָתְנוּ לוֹ הַאגְרֹת. וְשָׂאל הַגְּאָבִירֵינִי עַל אֵלֵינוֹ הַשְּׁנֵי בְּנֵי, וְאָמְרוּ לוֹ, שֶׁהַחֲכָם הוּא חָכֵם מִפְּלֵג וְעִשִּׂיר גְּדוֹל. וְהַתָּם הוּא תָּם בְּיוֹתֵר, וְיֵשׁ לוֹ כָּל הַמְּלָבוּשִׁים שֶׁל הַפְּעֻלִין, כְּנ"ל. וְנִתְעַזְּזוּ הַגְּאָבִירֵינִי, שְׂבֹדָא אֵין רְאוּי לְהִבְיֹאוּ לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִבוּשׁ פְּעֻלִין, וְעִשָּׂה לוֹ מְלָבוּשִׁים כְּרָאוּי, וְהִנִּיחַ בְּתוֹךְ הָעֵגְלוֹת צֵב שֶׁל הַתָּם, וְנָתַן לָהֶם אַגְרוֹת, כְּנ"ל. וְנִסְעוּ הַשְּׁלוּחִים וּבָאוּ לְשֵׁם. וְנָתְנוּ הַאגְרוֹת לָהֶם: הַחֲכָם לְהַחֲכָם, וְהַתָּם לְהַתָּם. וְהַתָּם, תְּכַף שֶׁהִנִּיעַ לוֹ הַאגְרֹת, אָמַר לְהַתָּם הַשְּׁלִיחַ שֶׁהִבְיֹאוּ: הֲלֹא אֵינִי יוֹדֵעַ מַה כְּתוּב בּוֹ; קָרָא אוֹתוֹ לְפָנָי! הַשִּׁיב לוֹ: אֲנִי אֶסְפֵּר לָךְ בְּעַל-פִּי מַה שֶׁכְּתוּב בּוֹ, שֶׁהַמֶּלֶךְ רוֹצֵה שֶׁתִּבְּרָא אֵלָיו. שְׂאֵל תְּכַף: רַק בְּלִי לְיַצְנֹת! הַשִּׁיב לוֹ: בְּרָדָא אֲמַת, בְּלִי לְיַצְנֹת.

כך נהג התם תמיד, כשמישהו רצה לדבר איתו הוא שאל: <גַּךְ

שבת קודש פרשת בהעלותך, שנת תשפ"א לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בוילימסבורג יע"א; בכוקר לאחר התפילה 'בקידושא רבא' ראש הישיבה שליט"א המשיך את השיעור בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה ט, מחכם ותם..

רבינו הקדוש ממשיך ומספר:

ואלו השני בנים היו נקראים כפי העולם, זה בכנוי חכם, וזה בכנוי תם. אך על פי שיש כמה חכמים ותמים בעולם, אך על פי כן כאן היה נכר הדבר ביותר, כי שניהם ממקום אחד ולמדו ביחד, וזה נעשה חכם מפלג מאד, וזה היה תם גדול מאד. ובהסקאסקי, ששם כותבין כל אחד עם כנוי פאמעקליא שלו, היו כותבין על זה כנוי חכם ועל זה כנוי תם.

פעם אחד בא המלך על הסקאסקי, ומצא, שהיו כותבין שם אלו השני בנים, זה בשם חכם, וזה בשם תם, והיה בעיניו לפלא, שאלו השנים מכנים בשם חכם ותם, ונתאזה המלך לראותם. והשב המלך: אם אשלח אחריהם פתאם, שיבואו לפני ותפחדו מאד, והחכם, יסתתמו מענותיו לנמרי, והתם גם כן אפשר ישתגע מחמת פחד. ונתישב המלך לשלח חכם אחד אל החכם, ותם אל התם; רק איך מוצאין בעיר מלוכה תם, כי בעיר מלוכה על פיררכ הם חכמים, רק שהממנה על האוצרות הוא תם דוקא, כי החכם אינם רוצים לעשות ממנה על האוצרות פן על ידי חכמתו ושכלו יוכל לבזוז האוצרות, על פן עושיין ממנה על האוצרות

פינת החינוך

מסכת יומא דף ד

אני נותן לך את העולם!

ברוך השם שזכינו ללמוד דף גמרא. מי ששומע רדיו, [זה לא טוב לשמוע רדיו], הם משתמשים בביטוי: "תן לנו עשרים דקות ואנחנו נותנים לך את כל העולם!" (הם נותנים בעשרים דקות סיקור קצר על מה שקורה בכל העולם), אני אומר לך גם אותו דבר: "תן לי עשרים דקות ואתן לך את העולם!" דף גמרא - זה העולם! תסתכל על השעון כמה זמן לוקח ללמוד דף גמרא? עשרים דקות!

אם אנשים היו יודעים שהם יכולים

ללמוד היו כולם לומדים, רק הבעיה ללימוד.

ידעת שאפשר ללמוד דף גמרא בעשרים דקות? לפני כן היית לומד זמן שלם דף גמרא 'אחד!'

מגש גדול עם פתיתים

פעם איזה לומדן רצה לצחוק מחסיד: "איך זה הולך אצלכם? מכניסים לרבי שלכם מגש ענק עם פתיתים והוא אוכל מזה רק כפית אחת, מדוע אי אפשר להביא לו רק כפית אחת?..." שאל החסיד בחזרה: "ואיך הולך אצלכם? מה זה הגמרות הגדולות שאתם אווזים ביד? גם אתה לומד הרי רק שורה אחת..."

ישנם מגידי שיעורים [יש כאלו, לא כולם ככה, חס ושלום] שהתענוג הכי גדול שלהם הוא 'אני יראה

הוא כולם לומדים, רק הבעיה היא שהוא הולך לשיעור והמגידי שיעור רוצה להראות שהוא יודע ללמוד, המגידי שיעור מכין שיעור עמוק מאוד, בשעה שהשומעים מותשים, הם אווזים אחרי יום עבודה, והמגידי שיעור מתחיל לומר תשובה שראה בספר ההוא ובספר הזה, עד שכולם מתחילים לנמנם באמצע השיעור, הם מחליטים 'התורה לא מיועדת לי', 'התורה מיועדת רק למגידי שיעור', 'התורה היא רק לילדים'; וזה כל כך חבל, תלמד את זה פשוט, תלמד את זה בסדר דרך הלימוד של רבינו (עייין שיחות הר"ן סימן עו) אתה יכול הרי לגמור את כל התורה כולה! אשרינו מה טוב חלקינו שהגענו לרבינו הקדוש, רבינו מרשה לי ללמוד, רבינו נותן לי דרך

בלי ליצנות", ואם ההוא ענה: זה באמת בלי ליצנות", הוא המשיך מיד לדבר עמו והקשיב לדבריו, אותו דבר אומר רבינו בהמשך כשהמלך רצה למנות את התם למושל וכשהגיעו לומר לו שהוא נהיה המושל, הוא גם שאל: "רק בלי ליצנות", וענו לו: "בוודאי בלי שום ליצנות", ומיד קיבל את המלוכה בתוקף ועז.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (יומא לה:): "הבא לטמא פותחין לו", מי שרוצה להתרחק מהקב"ה משמים עוזרים לו, כמו שכתוב (משלי ג, ד): אם ללצים הוא יליץ"; ואומר הצדיק הקדוש רבי נתן, מדוע בחרו את הפסוק: "אם ללצים הוא יליץ" הרי יש עוד מספיק פסוקים במשלי שמהם אפשר ללמוד את זה? רק הגמרא בחרה להביא דוגמא את הדבר הכי חזק שמנתק את האדם מהשם יתברך, שזה 'ליצנות', שמי שנופל לזה, מתרחק לגמרי מהשם יתברך רחמנא לצלן.

וְנִתְמַלֵּא שְׂמֵחָה תִּכְּף וְרִיץ וְאָמַר לְאִשְׁתּוֹ: אִשְׁתִּי, הַמֶּלֶךְ שָׁלַח בְּשִׁבְלִי!
וְשָׁאַלָה אוֹתוֹ: עַל מָה וְלָמָּה? וְלֹא הָיָה לוֹ פָּנָאֵי לְהַשִּׁיבָה כָּלָל, וְתִכְּף נִדְרָזוּ
בְּשִׂמְחָה וְהִלֵּךְ וְנָסַע עִם הַשְּׂלִיחַ תִּכְּף, וְנִכְנַס וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הָעֵגְלוֹת-צָב וּמִצָּא
שָׁם הַבְּגָדִים הַפְּלִי וַיִּשְׂמַח יוֹתֵר וַיּוֹתֵר..

המכתב מהשם יתברך

רואים כאן דבר מעניין, שעל כל דבר התם שוחח עם אשתו, כשהיא שאלה אותו על פרנסתו, מדוע הוא מרוויח כל כך מעט ואחרים מרוויחים יותר ממנו, הוא ענה לה יפה: "מה זה קשור אלי? זה מעשה שלו וזה מעשה שלי, ומה יש לנו לדבר מאחריים? הבה נראה מה יש לנו, הבה נעשה חשבון כמה אנו מרוויחים מיד ליד", אבל כשזה הגיע למכתב מהמלך כבר לא היה לו זמן לשאול אותה, פה הוא מיד הזדרז בשמחה והלך עם השליח, כי כשמקבלים מכתב מהמלך, שזה ספרי רבינו, המכתבים מהשם יתברך, רבינו מביא לך מכתב מהשם, שהשם מחכה לך, הוא רוצה שתדבר אליו, הוא רוצה שתעשה 'התבודדות', הוא אומר שתלך לצדיק או שתסע לאומן וכדומה - פה לא שואלים אף אחד, 'כן לעשות או לא לעשות', כשהמלך קורא רצים לקיים את מה שהמלך מצווה.

במכתב של השם יתברך כתוב, ושהשם מבקש שכל יום יעשו התבודדות איתו, שכל יום ילכו לפינה ויספרו את כל מה שעובר להשם יתברך - אז רצים אל השם יתברך, ומשיחים את הלב אל השם יתברך, ובתחילה כשמתחילים לעשות 'התבודדות' לא מרגישים בזה טעם, מרגישים כמו שטוחנים מים, אבל עם הזמן, שמדברים הרבה אל השם, מתחילים להרגיש לאט לאט את הטעם המתוק של התבודדות.

אחד סיפר פעם למוהרא"ש זכרוננו לברכה שהוא אומר כל לילה 'תיקון חצות' אבל הוא לא מרגיש בזה טעם, הוא אומר סתם את העשרה פרקי תהלים (תיקון רחל: תהלים קלו, עט; איכה פרק ה. תיקון לאה: תהלים כד, מב, מג, כ, סז, קיא, נא, קכו) ביושב ללא שום טעם, אז ענה לו מוהרא"ש: "לא מרגישים כל כך מהר טעם ב'תיקון חצות', כשתגיד את זה שלושים ארבעים שנה ברצף בסוף תתחיל להרגיש את הטעם המתוק שיש בזה". אותו דבר עם 'התבודדות', בתחילה לא מרגישים בזה טעם, אבל כשמתעקשים,

ומדברים הרבה להשם בלי טעם, השם עוזר ומתחילים להרגיש טעם מתוק מאוד בזה, מרגישים שהשם יתברך לידי, אני מדבר אליו והוא מקשיב לי לכל מילה.

מי אנכי שאזכה...

התם קיבל בתמימות את המכתב של המלך, כי אצלו לא היה מושג של ליצנות, אם המלך קורא - הולכים, לעומת זאת החכם שהיה לך גדול לא הלך למלך כי הוא חשב 'איך יכול להיות שהמלך הגדול יקרא לי?! מה אני שווה? אני הרי אדם קטן?!' - אנשים מסתכלים על זה כ'ענווה', הוא חושב 'מה אני שווה בכלל שהמלך צריך אותי?' אבל באמת זה כלל לא ענווה אלא זה גאווה הכי גדולה, אתה חושב 'וכי אני שווה משהו', אם היית עניו אמיתי היית רץ אל השם יתברך. מוהרא"ש זכרוננו לברכה היה אומר על התפילה שמודפסת בסידורים בתחילת התפילה: "מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא וכו'", 'שלאו מר בר רב אשי חתים עלייהו', שלתפילה זו אין מקור מצדיקים קדמונים ושלא יאמרו את זה..

חלונות כהים ומיוזג במושבים...

מעניין שתמיד כשאוחזים באמצע לעשות משהו מ'עבודת השם', נכנסים כל סוגי המחשבות הללו, אבל כשמגיעים ל'הנאות העולם הזה' שם לא נכנסות המחשבות הללו, שם אתה לא חושב 'מה אני בכלל שווה להנות מהעולם?', עדיף שתחשוב כשאתה קונה רכב חדש: "מי אנכי שאזכה שיהיה לי רכב חדש?...". עדיף שתחשוב כשאתה שוכר /קונה רכב עם חלונות כהים ומיוזג במושבים: "מי אנכי שאזכה, מה אני שווה שיהיה לי רכב עם חלונות כהים ומיוזג במושבים?...". עדיף שתחשוב כשאתה שוכר /קונה רכב יקר (למשל: פורד אקספדישן): "מי אנכי שאזכה, מה אני שווה שיהיה לי רכב כזה יקר?...". - אבל כשזה מגיע לעבודת השם, כשזה מגיע לתפילה להשם יתברך, צריכים לדעת ש'תפילתי אהובה מאוד אצל השם יתברך', 'השם יתברך שמח עם המצות והמעשים טובים שלי'.

בחב"ד יש ניגון: "עסן עסט זיך, שלאפן שלאפט זיך, וואס זאל מען טון אז עס דאווענט זיך נישט? עסן עסט זיך, שלאפן שלאפט זיך, וואס זאל מען טון אז עס לערנט זיך נישט?"; לאכול - אוכלים בקלות, לישון ישנים בלי בעיות, אבל מה לעשות שלא מצליחים "להתפלל" / לאכול - אוכלים, לישון, אבל מה לעשות שללמוד לא מצליחים, אף אחד לא צריך חיזוק לאכול, ואף אחד לא צריך חיזוק לישון, אבל כשזה מגיע לעבודת השם, לדבר להשם יתברך, שם נכנס הסמ"ך מ"ם באדם ומכניס בו מחשבות רעות ש'אף אחד לא צריך אותי, השם יתברך לא מקשיב לי וכו'; צריכים להיות מאוד חזקים לא להישבר ממנו.

ואתו דבר כשזה מגיע ל'הפצה', גם אז הסמ"ך מ"ם מכניס את המחשבות מסוג זה בראש: "מי אנכי שאזכה, שאני יכול ללכת ל'הפצה', שאני אלך לתקן אנשים אחרים בזמן שאני בעצמי צריך תיקון?" אבל כאן גם אסור להיכנע לסמ"ך מ"ם, רק להיפך, בגלל שאני צריך תיקון אלך לעשות 'הפצה', וזה יהיה התיקון לעבירות שלי, כמו שרבינו אומר (ספר המידות אות ניאוף, סימן מא): "תיקון להוצאת זרע לבטלה שישתדל להחזיר

לבחורים שהם עדיין לא מבינים כלום', מגיעים עם ספרים גדולים מתעמקים ומתעמקים עד שנחנקים. הבחור ניגש למגיד שיעור לומר לו שגמר את הגמרא, אומר המגיד שיעור: "אני יראה לך שאתה לא יודע, אני יבחן אותך..." במקום לבחון אותו ולהראות לו שהוא כן יודע, אפילו שבאמת הוא לא יודע כלום, כך הבחור יבנה ויאהב

ללמוד, הוא מראה לו שהוא לא יודע מה יקרה אם תגיד לו: "ידעת טוב?" מדוע אתה צריך להראות לו שהוא לא לגמרי הבין את התוספות? זה כל ה'עונג שבת' שלו שהוא יכול להראות לבחור: "אתה רואה שלא הבנת את התוספות, אני יסביר לך את התוספות...", אני יכול להזמין תלמיד

אני זוכר בתור בחור כשחזרתי

בני אדם בתשובה."

בנתיים הוא ראה את הבגדים (וואס דער גבירנר האט גימאכט פון זיינעט וועגן און האט אריין גליינט אין זיין קאריטע כנ"ל) האט ער זיך נאך מער גיפרייט. ער האט שוין קליידער אויך. און איז זייער פרייליך גיווען.

פה רואים שהתם לא היה כזה טיפש כמו שחושבים, שהוא לא הבין בבגדים ובמאכלים וכדומה, פה רואים איך שהתם שמח מאוד עם הבגדים היפים, הוא הבין טוב מאוד בבגדים יפים, הוא ידע היטב מה קורה בעולם, אלא מאי? אם לא היה לו בגדים יפים, ואם לא היה לו את המאכלים הטובים אז הוא גם נשאר בשמחה, וזה לא הוריד משמחתו, לכן היו לו חיים טובים.

חשובות עם סוחר גדול

ראש הישיבה שליט"א אמר לאברך שגר במונסי יע"א: מאוד חשוב להתאסף יחד עם אנשי שלומינו בשבת קודש לשמוע קצת חיזוק, לחזור כל העצות הטובות שרבינו מלמד אותנו, יש לנו במונסי יע"א שלשה בתי מדרשים שאנשי שלומינו מתאספים כל שבת קודש, תלך לשם להתפלל, ואם לא יכולים ללכת לכל השלוש תפילות תגיע לפחות לתפילה אחת, אי אפשר לצום יותר ארוך מ'משבת לשבת', כשלא שומעים חיזוק זה כמו שצמים, אין כח להמשיך לחיות, חשוב לפחות פעם בשבוע לבוא להתחזק בעצות של רבינו.

מוהרא"ש מביא (ספר פרנסה טובה, שיחות התחזקות, סימן קיז), בעיר וורשא היה אחד מאנשי שלומנו סוחר גדול, ודרכו היתה להתפלל עם אנשי שלומנו בשבת-קודש, ומחמת שהסעודה שלישית היתה אורכת זמן רב, עד שנמשכה אל תוך הלילה כמה שעות, מפאת הלמוד שלמד אז ר' יצחק ברייטער ז"ל "לקוטי-מוהר"ן" ברביס, הפסיק לבא לסעודה שלישית, כי תכף ומיד אחר זמן מוצאי שבת-קודש באו שאר הסוחרים, ועשו עמו חשבון. ופעם פגש אותו ר' יצחק ברייטער ז"ל, ושאלו: "מדוע הפסקת לבוא בסעודה שלישית, הלא אנו זוכים לדבר אז מתורתו של רבנו ז"ל?" והשיב לו: "מה אעשה, אני מוכרח לעשות אז חשבון עם הסוחרים." ושאלו ר' יצחק ז"ל: "ומתי תעשה חשבון עם הסוחר הגדול? (ה' יתברך), איפה התפילה שלך אוחת, איפה אוחו הלימוד שלך, וכן הלאה?" המילים נכנסו בו והוא חזר לבוא גם לסעודה שלישית.

על מה נדבר בסעודה שלישית? נדבר את אותם דיבורים שדיברנו עכשיו, אין לנו דבורים חדשים, אבל צריך תמיד חיזוק על העניינים האלו. ב'קול ברסלב' אפשר לשמוע שיעורים של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו משנת תש"ל והלאה, שומעים איך שמוהרא"ש דיבר את אותם דיבורים חמישים שנה ברצף, הוא דיבר על אותם (בערך) חמש עניינים, על: 'תורה', 'תפלה', 'שמחה', 'שלום בית', 'פשטות יהדות'; לפעמים היה לו חידושים עם סיפור כזה וסיפור כזה, אבל הכל היה בנוי על רק על אותם עניינים אחדים אלו.

אתה תשמע עוד פעם חיזוק על 'התבודדות': תגיד להשם: "ריבוננו של עולם אני מתחיל מעכשיו, אני רוצה להיות יהודי כשר", תבקש מהשם: "ריבוננו של עולם תמחל על מה שחטאתי, אני לא אחטא יותר",

ואם אתה נופל שוב ושוב אל תרים ידיים, אל תתייאש שאתה כבר לא יכול להיות יהודי כשר, רק תלך לפינה ותבכה להשם יתברך: "ריבוננו של עולם תעזור לי ותשמור עלי, אני כל כך רוצה לא לחטוא, עזור לי שאוכל לקדש את שבעת הנרות (עיין ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן כא), העיניים, אוזניים, אף ופה. העיניים - שלא אסתכל בדברים לא טובים, האוזניים - שתהיה לי אמונת חכמים, שאאמין בכל מה שהחכמים הצדיקים אומרים, האף - שתהיה לי יראת שמים, שתהיה לי אמונה חזקה בך ושאדע שהכל זה אתה, וכך לא אכעס אף פעם, את הפה - שלא אדבר דיבורים רעים, שקר וכדומה".

אתה תשמע עוד פעם חיזוק על 'שנים מקרא ואחד תרגום'; כל פעם שאני חושב שדיברתי מספיק על אמירת 'שנים מקרא ואחד תרגום', אני רואה שעוד לא דיברתי מספיק על זה, כל שבוע אני רואה עוד אברכים שיושבים בקריאת התורה עם חומש ואומרים יחד עם הבעל קורא כדי לסיים את הפרשה, בואו נציית למה שכתוב בשולחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", והמשנה ברורה מביא (שם, סעיף קטן ח) מהגר"א הקדוש זכר צדיק לברכה, שכך הוא נהג, שכל יום הוא אמר מעט מהפרשה, ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכן הלאה. וכשהולכים בדרך הזאת, אזי יכולים להיות בטוחים שיגמרו כל שבוע את הפרשה. אין דבר שמשמח את האדם - חוץ מהתורה, רק כשלומדים את התורה הקדושה נהיים שמחים ומאושרים.

"פויה אבא"...

אתה תשמע עוד פעם חיזוק על 'שלום בית'; אצל רבינו שלום בית היה יסוד, רבינו דיבר רבות שידברו יפה אל האישה (עיין שיחות הר"ן סימנים רסג, רסד). אם אתה מגיע הביתה ואשתך גוערת בך, היא צועקת עליך, לא קרה כלום, אל תאבד עשתונות, תתאר לעצמך, הילד הקטן צועק עליך: "אתה אבא מגעיל"..." "פויה אבא"..." מה תעשה עכשיו? אתה תעלב? לא! תגחך לעצמך ולא תגיב כלום, ככה גם כשהאישה גוערת, היא צועקת "למה חזרת הביתה מאוחר" וכדומה, לא קרה כלום, היא לא נהיית אישה לא טובה, מקשיבים ומקבלים באהבה, וזה לא אומר שמותר לבוא הביתה מאוחר, אבל כשהאישה צועקת, לא צריך לאבד עשתונות, ולא צריכים להרגיש אבודים.

טיפול רגשיים

דוקא יש אנשים מתי שהילד אומר: "אתה אבא מגעיל"... הם מיד מאבדים אשתונות, הם מיד רצים למטפל, שהמטפל ילמד אותם מה לעשות ככזה מצב...

לצערנו זה כבר נהייה היום דבר גורמלי, אנשים רצים למטפלים, וזה צרה מאד גדולה! אין עוד סכנה לעם ישראל כמו הטיפולים הרגשיים! מה למדו המטפלים הרגשיים, מהיכן הם לוקחים את העצות ודרכי הטיפול? מהגויים! הם למדו ספרי גויים ואת זה הם מעבירים לילדינו רחמנא לצלן. לצערנו לא שומעים שהרבנים מדברים על זה?, כולם יושבים בשקט

כמה קשה ללמוד דף גמרא? מדוע עושים מזה כזה דוב? אפשר לגמור ש"ס, אני נותן לך רק מעט לטעום, תתישב כעת, קח גמרא ותתחיל לומר דפים גמרא, הראש שלך יפתח, הראש שלך יבקע, אתה תתחיל להבין את הלימוד, כשמחפשים להבין, נכנסים לקטנות ואי אפשר להבין, רק תגיד את המילים ולאט לאט תתחיל להבין.

לי שאני לא מבין כלום, הייתי מאוד שבור מכך, אז הוא המשיך ואמר לי: "כעת חפש לך איזה קטע מגן אברהם, קטע ש"ך או סמ"ע מכל ארבעת חלקי שולחן ערוך, תבחן אותי ותראה אם אני לא יודע", - אני לא יכול לבחון אותך, אבל תיכף אני קורא לתלמיד חכם יותר גדול ממך שיראה לך שאתה גם לא מבין כלום, הוא יעשה לך חור בראש...

הביתה מהישיבה הייתי מאוד שמח, כתבתי חידושים על הש"ך (שולחן ערוך, יורה דעה, סימן צה, סעיף קטן ח; בסוגיה דסלק את מינו כאילו אינו וסאינו מינו רבה עליו ומבטלו), הגיע אלי מיישהו ושאל אותי: "מה למדת?" אמרתי לו את הש"ך הזה, הוא אומר לי: תראה לי ש"ך אחד שאתה מבין ואני נותן לך כמה כסף שאתה רוצה", והוא התחיל לדבר איתי מהש"ך הנ"ל והוא פשוט ריסק אותי, הוא הראה

כשהמצב נורא, רוב הפעמים הם בחורות מבוגרות, הם ילמדו אותנו איך לחנך את ילדינו?!... בחורה בת ארבעים, תלמד אותי איך להתנהג עם ילדים?!... הנשים האלו נותנות עצות לכל העולם אבל בחייהן האישיים הן לא מסתדרות, ובחייהן הן יודעות רק דבר אחד של 'לישון כל היום ולא לעשות כלום'... אבל לאנשים אחרים הן מוצאים עצות מופלאות...

הדבר הראשון שהמטפלים מייצעים בבעיות בשלום בית, שהאישה תעמוד על הזכויות שלה שתפרוש ולהיפרד מהבעל וכו', וזה כנגד התורה ממש, זה מגיע מהגוי הטמא, רחמנא לצלן! צריך לברוח מהם כי ברגע שנופלים בידיהם מאוד קשה להחליץ מזה, "כל באיה לא ישובון, ולא ישיגו ארחות חיים (משלי ב, יט)"; אנשים מגיעים אלי ובוכים שהם נפלו לידיהם של המטפלים הרגשיים וכל חייהם נגמרו, השם ישמרינו.

בזיון בבית

השבוע יש לנו בפרשה את הסיפור של מרים שדיברה על משה רבינו, ובפסוק כתוב עליו (במדבר יב, א): "והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר

על פני האדמה", אומר רש"י: "ענו. שפל וסבלן", משה רבינו היה סבלן, הוא יכל לסבול כשאחד הרע לו, ולא להגיב בחזרה. שואל רבי שמעון סופר זכר צדיק לברכה (ספר שיר מעון, גרפס בתוך ספר תורת משה), שמהי המעלה הגדולה של משה רבינו שהתורה משבחת אותו שהוא לא השיב רעה למרים כשהיא דיברה עליו, הרי רוב האנשים הם כאלו, שהם לא עונים בחזרה כשמביישים אותם? ועונה: כשאדם מקבל בזיון, כשמישהו מבזה אותך בבית המדרש, ברחוב וכדומה, זה לא כל כך כואב, כי מה אכפת לי מה שההוא אומר עלי, אבל כשמקבלים בזיון בבית, מאח, אחות או מהאישה, זה כבר מאוד כואב, ואת זה כבר קשה לסבול, אבל משה רבינו יכל גם את זה לסבול, לכן התורה אומרת עליו את התואר 'עניו'.

יהודי צריך לחיות עם השם יתברך, שהוא יהיה כל כך דבוק בהשם יתברך, שהוא לא יצטרך כבוד בבית, שלא יהיה אכפת לו מה שאשתי אומרת לו.

השם יעזור שנציית לרבינו ויהיה לנו חיים יפים, אמן.

שיחות מראש הישיבה שליט"א לאחר השיעור

סליחה

לאחר השיעור אמר ראש הישיבה שליט"א: תלך לביתך ותתפייס עם אשתך, אפילו שאתמול נפלת, רבת - זה עוד לא שבת אבודה, אתה יכול עוד להתפייס, תגיד לה: "סליחה, יותר לא אדבר אליך כמו שדיברתי אתמול", ואם היא תגיד לך: "אתה לא מתכוון באמת, אתה אומר את זה כי ראש הישיבה אמר לך לומר כך..." תגיד לה: "לא, באמת כבר אתמול חשבתי לומר לך את זה, ואני מתחרט באמת על איך שהתנהגתי אליך אתמול, יותר לא אעשה זאת", ואם היא תמשיך לומר: "כבר אמרת לי את זה אלף פעם שיותר לא תדבר כך ועדיין לא הפסקת" תגיד לה: אני הולך לעבוד על עצמי, אני הולך להשתפר".

זה הגבורה הכי גדולה של האדם, היכולת לומר לאישה: "סליחה", זה הדבר הכי קשה להוציא מהפה.

לכה דודי' עם המילים

זה מה שרבינו רוצה מאיתנו, שנחיה עם האישה באהבה, לדבר יפה אחד אל השני. בירושלים יש לנו בית מדרש, ושם רבים כיצד לומר בתפילה כליל שבת בלכה דודי', חלקם טוענים שחייבים לנהוג כמו ראש הישיבה, לכן צריכים לשיר את זה יחד עם המילים כמו שראש הישיבה שר את זה, ואחרים טוענים שצריכים לשיר את זה ללא המילים, אז שאלתי אותם: "מה קורה איתכם? ! זהו ראש הישיבה - לשיר 'לכה דודי' עם המילים...?! זה נקרא להיות חסיד ברסלב, לחקות את כל הדברים

השוליים האלו?! אם יהיה צורך אולי אפסיק לשיר 'לכה דודי' עם המילים באמריקה, כך לא יריבו יותר... מה רבינו רוצה מאיתנו? רבינו רוצה דבר אחד שנחיה בשלום בבית עם האישה! ויותר מזה אין כלום.

ישנו מכתב נורא מרבי אלעזר זכר צדיק לברכה, בנו של הרבי ר' אלימלך הקדוש זכותו יגן עלינו, שהוא כתב לאחד ששאלו מתי שרים את הזמר 'חי ה' וברוך צורי', לפני שחותכים את הביצה עם הבצל או אחרי שחותכים, הוא ענה לו כך: הראיתי לאבי את המכתב, ושערותיו סמרו מרוב פחד ואיביריו רעדו בראותו היכן אנשים מונחים בכאלו שטויות והבלים, הם הולכים לצדיקים רק כדי לחקות את סוגי הדברים השוליים האלו, אבא שלי אמר לי: "מי ששואל כאלה שטויות - אסור לענות לו, רק תכתוב לו הנהגות בעבודת השם", ועל זה כתב הרבי הקדוש רבי אלימלך את הקונטרס 'הנהגות האדם', שהם הנהגות איך לנהוג בעבודת השם.

יש ביטוי: "השכל נמצא בגרביים..." שהכוונה בזה לאדם שלא מנצל את שכלו כדי לחשוב, במקום לחפש לחיות עם הלימודים של רבינו, עם תורה, תפלה ויראת שמים, הוא עושה עסק מדברים שוליים. לא נהיים חסיד ברסלב אם שרים 'לכה דודי' עם המילים, לא נהיים חסידי ברסלב אם שרים את ניגוני ברסלב, אם אשתך רוצה שתשיר בסעודה את הניגונים ששרים אצל הוריה - תשיר מה שהיא רוצה, תשאל אותה: "מה לשיר בסעודה, איזה ניגונים את אוהבת?" אפילו שאתה

חסיד ברסלב מותר לך עדיין לשיר את הניגון שהעולם שר על הזמר 'חי ה' וברוך צורי'... [זה גם שיר מאוד יפה, ומקובל שאת השיר הזה שרו הלויים בעבודה בבית המקדש].

שיחה מראש הישיבה שליט"א

לאחר השיעור ניגש בחור לראש הישיבה שליט"א וסיפר לו שהוא כבר סיים כמה פעמים ששה סדרי משנה וכו', סיפר שהמשגיח בישיבה רודף אותו שלא ראוי לומר את השנים מקרא ואחד תרגום מיום ראשון, וצריך לומר ביום שישי, אז ראש הישיבה שליט"א פתח את השולחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג) והראה לו בפנים את הלשון: "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", והמחבר ממשיך ואומר (שם, סעיף ה): "מצוה מן המוכרח שישלים אותה קדם שיאכל בשבת, ואם לא השלים קודם אכילה ישלים אחר אכילה עד המנחה, ויש אומרים עד רביעי בשבת; ויש אומרים עד שמיני עצרת דהיינו בשמחת תורה, שאז משלימים הצבור", וראש הישיבה שליט"א הוסיף: "תראה את זה למשגיח שלך, והוא יראה שזה סעיף מפורש בשולחן ערוך".

לאחר מכן אברך אמר לראש הישיבה שליט"א שהוא ראה (בומירות בנין אברהם סעיף טז, הגה אות כז) מהרב הגאון ר' אברהם לייטנער זכרוננו לברכה (ראש ישיבה ואב"ד בנין דוד דמונטווידיא) שגם אמר לתלמידיו שאפשר לכתחילה לומר שנים מקרא ואחד תרגום מיום ראשון והלאה, ענה לו ראש הישיבה שליט"א: "אם תחפש טוב תראה שכל הצדיקים אומרים אותו דבר, אבל רק רבינו יכול להכניס את זה בעולם".

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת
פנחס
כג תמוז שנת תשפ"א
לפ"ק
שנה 1, גליון 21
(21)

יִצְחָאֵלְאֵלֵי עַל יְדֵי אֲנִסְדָּוֹת הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ הַרְסָלָה

להתנהג בפשטות באמת וביושר.

וְנִמְלֵךְ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הַתֵּם הַנִּלְגָּאֵל גְּאֵבִירֵנִיר,
וְשָׁלַח הַמֶּלֶךְ פְּקֻדָּתוֹ שֶׁהַתֵּם הַנִּלְגָּאֵל, שִׁשְׁלַח אַחֲרָיו,
הוּא יִהְיֶה גְּאֵבִירֵנִיר וְהוּא צָרִיךְ לְנַסֵּעַ דְּרָךְ הָעִיר שֶׁל
הַגְּאֵבִירֵנִיא, וְיַעֲמִדוּ עַל הַשְּׁעָרִים שֶׁל הָעִיר, וְתִכְּף
בְּבוֹאוֹ, יַעֲכְבוּ אוֹתוֹ וְיִכְתִּירוּ אוֹתוֹ בְּהַתְּמַנּוֹת הַזֹּאת,
שִׁיְהִיָּה גְּאֵבִירֵנִיר, וְכֵן עָשׂוּ וְיַעֲמִדוּ עַל הַשְּׁעָרִים,
וְתִכְּף בְּעֵבְרוֹ שָׁם, עֲכָבוּ אוֹתוֹ וְאָמְרוּ לוֹ, שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה
גְּאֵבִירֵנִיר וְשָׁאֵל וְאָמַר: רַק בְּלִי לִיצְנּוֹת! הַשִּׁיבוּ לוֹ:
בְּנֻדְאֵי בְּלִי שׁוּם לִיצְנּוֹת וְנַעֲשֶׂה הַתֵּם תִּכְּף גְּאֵבִירֵנִיר
בְּתִקְּףָ וְעִזּוּ.

התם שאל: "רק בלי ליצנות?" - כי מזה התם
נשמר מאוד, התם נשמר מאוד מכל טיפת ליצנות.
עֵתָה, שְׁנַתְרוּמִם מְזֹלֹ-וּמְזֹל מְחָפִים-וְכָא לֹ קָצַת

<<<

שבת קודש פרשת שלח, מברכים הודש תמוז, שנת תשפ"א
לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שבת בויליאמסבורג יע"א, בבוקר
לאחר התפילה ב'קידושא רבא' ראש הישיבה שליט"א המשיך את
השיעור בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה ט, מהכם ותם.

רבינו הקדוש מספר:

בְּתוֹךְ-כֶּף נִשְׁלַחוּ מְסִירוֹת עַל הַגְּאֵבִירֵנִיר, שֶׁהוּא
עוֹשֶׂה עוֹלוֹת, וְהַעֲבִירוּ הַמֶּלֶךְ וְנִתְּנֵעִין הַמֶּלֶךְ, שְׁטוֹב,
שִׁיְהִיָּה גְּאֵבִירֵנִיר אִישׁ תֵּם, שֶׁהַתֵּם יִנְהַג הַמְּדִינָה בְּאֵמֶת
וְיִישֵׁר מַחֲמַת שְׁאִינּוּ יוֹדֵעַ חֲכָמוֹת וְהַמְצָאוֹת.

מה צריך להיות כדי להיות מושל, מה צריך כדי
לנהל מדינה, כלום, דבר אחד צריכים 'תמימות',
וכך יכולים להנהיג את המדינה עם אמת ויושר.

וכך גם הוא לגבי ניהול בית, מה צריכים אבא
ואמא להיות כדי לנהל בית, לגדל ילדים, לא צריך
בשביל זה כלום, רק דבר אחד צריך שיהיה 'תמימות',

פינת החינוך

חיזוקים נפלאים מהראש ישיבה
שליט"א בשיעור הדף היומי בתלמיד
בבלי

מסכת יומא דף ה

ברוך השם שזכינו ללמוד דף גמרא..

שמירת עיניים

ראש הישיבה שליט"א שאל: "על
מה אתם צריכים חיזוק? ענה אחד
מהתלמידים: "על שמירת עיניים", אז
נכנס ראש הישיבה שליט"א בשיחת
חיזוק נפלאה סביב 'שמירת עיניים'.

רבינו אומר (ספר המידות אות
ראיה, חלק ב, סימן ט): "כשאדם יוצא
לשוק ומתיירא שלא יבוא לידי הרהור

המידות התרגלתי לומר זאת.

עוד אומר רבינו (ספר המידות אות
ניאוף, חלק ב, סימן יד; אות ראיה, סימן
ח): "מי שעוצם עיניו מראות ברע, על ידי
זה נצול מבזיונות", מי ששומר על עיניו,
הוא לא מסתכל במקומות לא טובים - על
ידי זה הוא ניצל מבזיונות, אף אחד לא
רוצה בזיונות- לכן תסתכל על הריצפה
כך לא תיכשל בראיה אסורה.

ילדים ובחורים

ילדים ובחורים יקרים, שתדעו מה
שעושים בשנים הצעירות, הופך להרגל
עבור כל החיים, זה הופך לטבע בחיים,
אם מתרגלים ללכת ברחוב ולהסתכל
כלפי מטה - לא צריך אחר כך בשנים
הבוגרות לעבוד לעשות זאת, זה הופך
לחלק מהחיים, כל עניין שמירת העיניים

על ידי הראיה שיראה גשים יפות, יאמר
את הפסוק "הן אראלם צעקו חוצה" וכו',
ועל ידי זה ינצל מראות", אם חוששים
להיכשל עם ראיות אסורות כשהולכים
ברחוב שיאמרו לפני היציאה מהבית
את הפסוק (ישעיהו לג, ז): "הן אראלם
צעקו חוצה, מלאכי שלום מר יבכיון",
ועל ידי זה ינצל. כך נוהגים חסידי
ברסלב, כשהם יוצאים מהבית, בשעה
שמנשקים את המזוזה והיד עדיין על
המזוזה אורים את הפסוק: "הן אראלם
צעקו חצה, מלאכי שלום מר יבכיון",
ומבקשים מהשם יתברך שיוכלו לשמור
על העיניים ברחוב.

זה מאוד קל להתרגל לומר זאת, אם
תאמר 'תיקון חצות' תדע את הפסוק הזה
בעל פה, אומרים את זה בתיקון רחל.
מאז שראיתי את זה פעם ראשונה בספר

הַבְּנָה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִשְׁתַּמֵּשׁ כָּלֵל בְּחַכְמָתוֹ, רַק נָהַג בְּתַמִּימוֹתָו כְּבָרָא שְׁוֹנָה וְהִנְהִיג אֶת הַמְּדִינָה בְּתַמִּימוֹתָו.

זה החכמה הכי גדולה, שאפילו שמגיעים כבר למדרגה, וזוכים להבנה, עדיין צריך לכופף את הראש בתמימות ולציית לצדיק.

חכמה אחת צריכים שיהיה בחיים - להשליך את השכל, להשליך את כל החכמות מעצמנו ולחיות בתמימות ופשיטות, וכך זוכים לחיים יפים.

וְהִנְהִיג אֶת הַמְּדִינָה בְּתַמִּימוֹתָו. אֱמֶת וּבִישָׁר, וְעוֹלָה לֹא נִמְצָא בּוֹ, וְעַל הַנְּהַגַת הַמְּדִינָה אֵין צְרִיכִין שֶׁכָּל גְּדוֹל וְחֻכְמוֹת, רַק עַל-פִּי הַיִּשָּׁר בְּתַמִּימוֹתָו.

על מה מסתכלים בשידוך?

אני מודה להשם יתברך שזכיתי למצוא שידוך לבתי תחי', עם בחור יקר, תלמיד חשוב מהישיבה נרו יאיר.

כל פעם שהגיעו למוהרא"ש זכרונו לברכה לשאול 'מה לברר על בחור כשרוצים לקחתו לחתן', היה עונה שיסתכלו אם יש לבחור 'יראת שמים', מוהרא"ש היה מוסיף: "איך אפשר לראות על בחור עם יש לו יראת שמים? שיסתכלו על הבחור איך הוא מתפלל", בחור עם יראת שמים מתפלל מתוך הסידור במקום אחד, מה שאין כן בחור שאין לו יראת שמים רואים מיד איך הוא מתפלל, הוא מתפלל בלי סידור, ומסתובב ממקום למקום, רץ מפה ושם וכו'. ואחרים אומרים בשם מוהרא"ש שאמר שיסתכלו האם לבחור יש מידות טובות, מוהרא"ש אחז שבעיקר יסתכלו על שני הדברים הללו, על היראת שמים איך הוא מתפלל, ועל מידותיו.

ואפשר להוסיף גם על מה עוד חשוב להסתכל, 'תסתכל על התמימות ואמונת צדיקים!', אנשי שלומינו שואלים אותי תמיד מיהו בחור טוב ומי לא, אני אומר, תבדוק דבר אחד האם יש לו אמונת חכמים, האם הוא מקושר לרבינו, האם רבינו הוא החיים שלו, כשבחור מקושר לרבינו, וכל החיות שלו והחיים שלו זה מרבינו הקדוש, כשמדברים על מוהרא"ש, לומדים קטע ב'אשר בנחל' - זה נותן לו חיות, חיים, אזי הוא בחור טוב, וכל המעלות האחרות הוא יקבל כבר במשך הזמן, הכל כבר במילא יגיע.

זה הנקודה שבה בודקים אדם לגבי שידוכים וכך גם לגבי חברים, כל אדם חייב להסתובב עם חברים טובים, חבר טוב יכול לרומם את האדם למקומות

הכי גבוהים, וחבר רע יכול חס ושלום לאמלל לך את החיים, איך יכולים לדעת האם החבר הוא חבר טוב או לא? תבדוק דבר אחד: האם יש לו אמונת חכמים; וכל השאר, האם יש לו רכב יפה או רכב חסידי... אם יש לו שרוול ארוך או קצר, אם יש לו חולצה רגילה או חולצת עבודה וכדומה - זה כבר לא משנה, לא על ידי זה יכולים להכיר מה הוא.

ואתו דבר כשמחפשים בחורה צריכים להסתכל על התמימות והיראת שמים שלה. יש אנשים שמסתכלים עם לבחורה יש תעודות, או אם יש לה תואר, אם למדה חינוך מיוחד לא וכדומה; מה זה יוסיף לך אחרי החתונה? מה זה יעזור לך בחיים? תבדוק דבר אחד אם יש לה יראת שמים, האם היא טובה ויראת שמים, אם היא רוצה להקים ביחד איתך בית יהודי. זה לא אומר שאם מציעים לך שידוך עם בחורה שלמדה ויש לה תואר, שבגלל זה לא תפסול את השידוך חס ושלום, השם יתברך ציווה להתחתן, לכן כן תעשה את השידוך, רק אני אומר לך שזה לא מעלה, שזה לא משנה בשידוך. אם היא יודעת לבשל קצת, לסדר קצת את הבית זה די ויותר, כי אוכל אפשר להשיג לבד, הכל אפשר לסדר לבד, רק צריכים לראות שהבחורה תהיה יראת שמים ורוצה להקים בית יהודי.

מחותנים שכל כולם הפצה

אני מאוד שמח שמצאתי בחור שמגיע ממשפחה חשובה מאוד, משפחה שתחיה עם רבינו, ההורים הם מפיצים גדולים, כבר עשרות שנים הם מפיצים את העצות של רבינו הקדוש, אצלי זה הזכיה הטובה ביותר. לאחד חשוב כסף, מחפשים בשידוכים משפחה עם כסף, לאחד חשוב כבוד, ומחפשים אנשים מכובדים; לאחד חשוב להיות אדמו"ר וכדומה, אצלי זה הדבר הכי חשוב להשתדך עם משפחה שכל התכלית והמטרה שלהם הוא דבר אחד, לאוקמא שכינתא מעפרא, לרומם את השכינה הקדושה מעפר, להחדיר את האמונה הברורה בנפשות ישראל, להשקות צמאי חסדך מנחל גובע. ברוך השם כל הבית שלי הוא במהלך הזה; 'מה עוד אפשר לעזור ליהודי אחר?' וכל המחותנים שלי עד עכשיו, כל כולם הפצה.

שידוך כזה חיפשתי, בחור שמגיע מבית שההורים חיים עם אמונת צדיקים, הכל סביב 'הפצה', וסביב

שאסור, אני חייב להסתכל על כל אישה ובחורה, תציל אותי מהיצר הרע שרוצה לנתק אותי מהעולם הזה ומהעולם הבא וכו', וכו'; אם תצעק ככה להשם, תינצל מהיצר הרע.

היצר הרע מוכן לוותר על הכל

רבי נתן הקדוש כותב (שבחי הר"ן, סימן טז) על גודל הקדושה שרבינו זכה: "אבל גם קדם שזכה לזה שיתבטל ויהיה נמאס אצלו לגמרי התאוה הזאת, גם קדם לזה, גם אז היו לו כמה וכמה ניסיונות גדולות ונוראות מאד בתאוה זו, אשר אי-אפשר לבאר בפרט, כי בימי נעוריו ממש, בעת רתיחת הדמים, היה לו כמה וכמה ניסיונות גדולות של תאוה זו, עד אין מספר, אשר היה בידו למלאת תאוותו והיה בסכנה גדולה מאד מאד, אך היה גבור חזק והתגבר על יצרו וכפה תאוותו כמה וכמה פעמים.

רבי נתן ממשיך וכותב: "ואמר: שהבעל-דבר רצה להניח לו הכל רק שהוא יותר לו דבר אחד. והוא אמר - להפוך! שהוא יניח הכל, רק אותו הדבר אינו רוצה להניח מלשברו, דהינו שהבעל דבר היה מרצה להניח לו שישבר כל התאוות רק שהוא יותר לו דבר אחד מן הסתם הינו התאוה הכללית הנ"ל, שעקר היצר הרע הוא בתאוה זו", על קדושה - שזה היסוד של היהודי. "אבל הוא ז"ל אמר להפך - שהוא יניח לו הכל לבלי לשברו, רק זאת התאוה רוצה לשברה לגמרי".

וכן היה נוהג מתחלה, שכל מגמתו וכל יגיעתו היו רק לשבר בראשונה התאוה הכללית הזאת, ולא היה משגיח כלל בתחילה לשבר תאוות אכילה, רק אדרבא בתחילה היה אוכל הרבה מאד מאד, הרבה יותר משאר בני-אדם, ואמר שאז היה ממשיך כל התאוות לתוך תאוות אכילה, ואחר-כך שבר גם זאת התאוה של אכילה".

ורבי נתן ממשיך וכותב: שרבינו התייגע מאד, עם מלחמות גדולות וניסיונות אין ספור, עד שהוא זכה להזדכך לגמרי. הרבה בכיות ותפילות הוא שפך, הוא דיבר והפציר וביקש הרבה מהשם, הוא שפך את ליבו להשם ובכה אליו, הוא ביקש וטען עם השם שיעזור לו להינצל מהתאוות והעבירות, שייזכה להיות טהור וכשר באמת, עם קדושה גדולה. עד שהשם עזר לו והצליח לעמוד בכל הניסיונות. הוא הזדכך כל כך עד שהוא התפלא על אחד שאמר לו שקשה לו לשבר את

הלימודים של רבינו. שוחחתי עם אשתי עם איזה סוג משפחה טוב להשתדך, אם כדאי להשתדך עם משפחה שעסוקים בלגדל פרחים ועצים לפני הבית, או להשתדך עם אחד שמגדל פירות יפים בבית, הורים שמגדלים דורות יפים, וכל הבית בנוי על צדיקים.

אמרתי לאברך שגר בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א: יש לי ברוך השם משפחה ברוכת ילדים, ואני כבר חושב עם מי לשדך את הבן הבא שלי בני הבחור החשוב גרו יאיר, אני יודע שיש לך בת חשובה שאני שומע עליה דרישות שלום טובות, ברוך השם שכל הבנות שלומדות בבית ספר הן טובות ויקרות, אבל אני מסתכל על הבית שהבת מגיעה ממנו, אני רוצה להרגיש בנוח להכניס את בני לבית הזה, בית שכל היום עסוקים 'איזה חלונות להתקין' וכל יום משפצים את הבית - בכזה בית אני לא רוצה להכניס את הבן שלי, אני מחפש בית שחיים עם רבינו, האבא מכניס את רבינו בבית, וחיים עם סיפורים של תפלה, מדברים מהשם יתברך ומצדיקים.

ברוך השם שאנו מקורבים לרבינו בדרך שמוהרא"ש לימד אותנו, רואים, שכל הצדיקים חיברו ספרים וכל אחד מדבר מעניינים מסוימים, כל צדיק בדרכו, אבל כמעט לא קיים צדיק שדיבר על כל סוגי הנושאים והעניינים, מוהרא"ש חיבר ספרים על כל נושא שקיים בעולם, לדוגמא, מוהרא"ש כתב קונטרס חיזוק לאחות בבית חולים, לאחד שהתמכר לסמים, לאחד שהתמכר לאלכוהול, ליהודים בכלא, למי שנוהגים ברכב, וכמובן על הנושאים האקטואליים כמו אמונה, קדושה, חינוך, שלום בית, סבלנות וכו' וכו', אי אפשר לפרט את כל העניינים על הכל מוהרא"ש כתב ספרים וקונטרסים לאין ספור, אנו צריכים לראות לציית לצדיק, ולא להחזיק את עצמנו יותר חכמים ממנו.

שמירת עיניים

אנו עומדים כעת באמצע הקיץ, כשהניסיונות ברחוב ב'שמירת עיניים' מאוד קשים, אפילו רק ללכת מהבית לבית המדרש מאוד קשה, וצריכים הרבה רחמי שמים כדי לזכות שיהיה עיניים טהורות, על זה אין שום עצה, רק העצה של התבודדות - לזעוק אל השם יתברך: "ריבוננו של עולם, תציל אותי! אני נשרף מהיצר הרע! אני מסתכל איפה

התאוות הרעות, כי אז כבר אמר שאין בכלל תאוה, עיין שם.

רבינו סיפר לנו את הסוד כיצד עמד בכל הניסיונות הקשים בקדושה, הוא בכה הרבה להשם יתברך שיעזור לו להינצל מהתאוות והעבירות, שיזכה להיות באמת קדוש וכשר, עד שבסוף השם יתברך עזר לו להזדכך בקדושה לגמרי; בואו נחקה את זה, נלך להשם יתברך ונבקש ממנו שנוכל להתגבר על הניסיונות הקשים והמרות שלנו בקדושה, שלא נשרף מהיצר הרע שמנסה בכל הדרכים להפיל את האדם לעבירות, שלא ישמרו את העיניים רחמנא לצלן; עם הרבה תפלה נזכה לקבל עיניים טהורות, עיניים שמסתכלות איפה שהשם יתברך רוצה.

אני מוכרח לספר לכם סיפור שקרה היום, אחד מאנשי שלומינו אמר לי שהוא מאד רוצה בשבועות הקיץ להיות בהרי הקעטסקילס, אבל אשתו דווקא רוצה להיות ב"קאנטרי" ולא בקריה, והיות שהשנה לא שכרנו קעמפ לבחורים אז אין לנו קאנטרי למשפחות של אנשי שלומינו. היום בבוקר לפני התפילה ניגשתי לאותו אברך ואמרתי לו שנוכרתי

שבקעמפ של הבנות יש בקתה פנויה, ואם הוא רוצה הוא יכול להיות בה. אומר לי האברך: "ראש הישיבה, זה ממש פלאי כמה חזק הכח של התפילה, היום בבוקר הלכתי ל'התבודדות' להשיח את ליבי להשם, ואמרתי להשם כמה אני רוצה להיות בקיץ בהרי הקטסקילס, ואשתי רוצה רק להיות בקאנטרי ולא בקריה, וביקשתי מהשם: 'תעזור לי שאמצא איזה קאנטרי', והשם עזר לי כל כך מהר שראש הישיבה ניגש אלי וסידר לי תכנית טובה של בקתה בקעמפ!" ועניתי לו: זה חייב להיות בזכות תפילותיך הרבות, כי את מה שעכשיו עשיתי שניגשתי אליך והצעתי לך את הבקתה, זה דבר שאני לא עושה אף פעם, שבשבת אגש לאברך ואדבר איתו על בקתות, זה הרי עניני חול לסדר את הקעמפ, ואפילו אם אני כבר כן חושב לפעמים בשבת על זה, אבל אני לא עושה שום דבר למעשה ולא מדבר על זה, כנראה שהתפילות שלך פעלו את זה, שתהיה לך שבת שמחה, שתהיה רגוע שבעזרת השם תוכל להיות בקיץ בהרי הקעטסקילס. השם יתברך יעזור שניצית לרבינו ויהיה לנו חיים יפים, אמן.

במפעל ולדבר עם אנשים במשך שבעים שנה... כעת אף אחד לא מפריע לך, אין לך כלום עם אף אחד, תשב על המקום שלך ותפזם את מילות הגמרא, [תזמזם] את זה ב'ניגון הגמרא', כמו ששרים: "תנו רבנן..."

ישנה סגולה

זה ממש נפלא שלומדים קצת גמרא, רק את המעט שלומדים - זה מחזיק את האדם שיהיה חזק מול היצר הרע, בלתי מציאותי שאדם ילחם עם נסיונות, אדם לא יכול להילחם עם מלאך, אלו נסיונות בוערים, ברגע אחד אפשר להישרף מהניסיונות רחמנא לצלן, אדם מאבד עשתונות ועושה חשבון מוטעה וכך הולך לעשות עבירה השם ישמרינו, אבל ישנה סגולה, 'אני' באמת לא יכול להילחם עם היצר הרע, אבל הגמרא יש לה כח להילחם עם היצר הרע התורה שומרת על האדם שלא יפול לזרועות היצר הרע, והתורה מחזירה את האדם מאיפה שהוא רק לא נפל.

בשיחות הר"ן, סימן עו), אני לא ידעתי בהיותי ילד מ'סדר דרך הלימוד', בתור ילד בער בי להיות יהודי כשר, רציתי ללמוד, רציתי לסיים ש"ס, אבל לא ידעתי איך עושים זאת, לא הייתה לי סבלנות להבין את מה שאני לומד, נסיתי את המסכתא הזאת ואת המסתכא ההיא... אם רק הייתי יודע בתור ילד, בתור בחור, מ'סדר דרך הלימוד', הייתי לומד!

אתה יודע עד כמה אני מקנא בך, אם רק הייתי יודע בתור בחור מ'סדר דרך הלימוד' הייתי יושב בפניה בבית המדרש עם ערימת ספרים והייתי לומד ולומד, כמו שאני עושה כעת, רק כעת מפריעים לי ללמוד, אני צריך לדבר עם אנשים, אחד צריך עצה, השני צריך שלום בית, לא נותנים לי לחיות, אם הייתי יכול לקחת קצת חופש לא הייתי לוקח איתי כלום, רק ערימת ספרים, משניות וגמרא, מחיה נפשות!

לעבוד במפעל במשך שבעים שנה...

בחורים יקרים, כעת הרי הזמן הכי יפה שלכם, עוד מעט תצטרכו לעבוד

ברחוב הופך למשהו קל לעשייה.

כל הצרות מתחילות מזה שמסתכלים על דברים לא טובים רחמנא לצלן, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (במדבר רבה ב, י): "עינא ולבא, תרי סרסורי דחטאה אינון", העיניים והלב הם המתווכים של היצר הרע, זה גורם שיפלו לעבירות רחמנא לצלן.

לדאבוננו יש לנו כהיום צרה צרורה, לא צריך כבר ללכת ברחוב כדי לראות עבירות, אפשר להחזיק בכיס סמארטפון, זה כבר לא צריך להיות סמארטפון גדול, זה יכול להיות פלאפון מאוד קטן, זה יכול להיות פלאפון הכי פשוט, ואתה נשרף עם הזוהמה שרואים שם רחמנא לצלן.

מה העצה?

מה העצה שיהיה מספיק כח להישמר לא להסתכל על דברים לא טובים? ללמוד את התורה הקדושה! התורה נותנת כח לאדם שיוכל להילחם עם היצר הרע.

אני כל כך מקנא בכם שאתם יודעים מ'סדר דרך הלימוד' (עיין באריכות